

(ה' מונח עוד פרופ'ס וביקש לצרף זה ג"כ).
בשעה 10:10 נכנס הרבא"ג וקודם שנכנס אמר לי
כ"ק אד"ש שבשעה 11:30 יש לצלצל, וכן עשיתי
והנ"ל יצא אח"כ.

ה', ראש חודש ניסן, תשכ"ב:

שאל ע"ד הסדר בהחתונות (סיראטא, סרבראנסקי) וסיפרתי [קראו המכ' של כ"ק אד"ש תחת החופה קודם הברכות, חזרו המאמר כולו (שאל אם גמרו או הפסיקום) אח"כ שאל ע"ד חתונת בלקין, אמרתי שלא הי' מכ' ושאל מה השבתי ע"ז ואמרתי שלא שאלו אצלי].
שאלתי ע"ד הביכל מאמרים שנמצא אצל הכורך (כרך א' של סה"מ קונטרסים) אם צריכים בשעה

מוקדם אז נוכל לקבל ספר מכורך אבל בלי החותם, מתחלה אמר שא"כ יש לקבל ספר א' לשעה 11 לערך, אמרתי אולי כדאי שיקבלו עם חותם ולהביאו להאהל ואמר זה נכון.

שאל אם עוברים דרך שם כשנוסעים להאהל?
אמרתי לא.

ואמר א"כ יש לבקש אברך (בחור) שיש לו קאר שיעע לשם שפעטער א ביסול ויקבל כמה שאפשר, צריכים א' עבור האהל, והשאר ישארו פה, כי בטח ביום הש"ק ויום א' לא יהיו ספרים.

אח"כ שאל ע"ד חוברת זלמן פ. ואמר שבאם לא יתקבל מאתו עד הערב כשהמחיר הוא בזול יש לטלפן אליו.

בשעה 5:00 שאל אם המברק לאה"ק ... כדי שיתקבל עוד הלילה. כשנכנסתי שוב, אמר לי שיש למהר בשילוח המברק הנ"ל שיתקבל עוד הלילה.

אח"כ נתן נר של שעה ואמר שיש להדליק זה צום יארצייט פון ב' ניסן.

כן שאל ע"ד חלק ב' של הקונטרסים וסיפרתי שש. אמר שהיום לא יוכל לעבוד ע"ז, כי עליו לחכות על ד. אח"כ אמר שיש לזרז את ד. כי אפשרי שיתן לו ענינים אחרים לעסוק בהם. ואמרתי שליל ג' וליל ד' הקדיש כולו לכאן ועסקו ג' אנשים (ד., ג. ועוד) והי' לפלא בעיניו הק'.

ועש"ק, ב' ניסן, תשכ"ב:

בא בשעה 10:30 לערך.
נסע בשעה 1:10 לערך. חזר בשעה 5:55.

ד', ז' ניסן, תשכ"ב:

מסר ע"י חדקוב שביום הש"ק לא תהי' התוועדות. וביום א' תהי'.

השעה לא קבע (הי' סברא שתהי' קודם השקיעה. וגם הי' תלוי באם יהי' מי שנוסע ביום א' לאה"ק ת"ו).

ועש"ק, ט' ניסן, תשכ"ב:

בא בשעה 12:30 לערך.

נכנסתי עם הפאסט וכן מסרתי הפרופ'ס של המאמר אחרי רמ"ט, ולא אמר כלום. אח"כ נכנסתי עוה"פ ואז שאלתי אם תהינה הערות להשיחה - הנדפסת בסוף המאמר, ואמר, איך וועל זעהן שפעטער.

נסעתי לבית הדפוס, ואח"כ טלפן חדקוב בשם כ"ק אד"ש שאין להמתין על ההערות, אבי דער מאמר זאל זיין אויף שבת, רק בתחילת השיחה יש להוסיף שזהו מש"פ אחרי ולעיין בההקדמה.

א', יום הבהיר י"א ניסן, תשכ"ב:

יום הולדת השישים - לאיוושו"ט - של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בא בשעה 10:45. ביקש לברר אצל יוניאן. הלך לשם בשעה 11:18, חזרה בשעה 12:00.

כשנכנסתי עסק בקריאת הפאסט, און האָט זיך זייער געאַיילט, פעם הביט על השעון ועשה תנועה בראשו על איחור השעה.

על השולחן היו מונחים הרבה ספרים - בנגלה ודא"ח.

- הי' זייער אנגעצויגן -

התפלל ובשעה 1:10 בקש שחדקוב יכניס מה שצריך, כי איך האַלט ביים פאָרן.

הכניס את הרשימות של צאגו"ח בקשר עם קרן השישים ביחד עם הכסף ולקח אתו הן הרשימות והן הכסף.

- בבוקר שאלתי אם אוכל לנקות החדר היום, ואמר טוב. וכשחזר מהמקוה אמר: יש לדחות ע"ד

הצימער עד איבערמאָרגן (י"ג ניסן).
נסע בשעה 1:15.

ג', י"ג ניסן, תשכ"ב:

הילולא של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק.

נסע להאהל בשעה 2:30 לערך וחזר בשעה 5:30.

- קודם הנסיעה אמר לי: באם יתאחר לא יחכו עליו עם לקחת מים שלנו.

(חדקוב התעסק בעריכת נוסח להכחשה בעתון ע"ד ענין יוסל'ע - וכנראה הי' זה בהתייעצות עם כ"ק אד"ש וכו').

אחרי מנחה נתן סכום דולרים להרש"ל שי' ואמר: זאָל זיין אַ גוטע התחלה אויף אַ גאַנץ ... מסתם וועט מען אָנהויבן די טעג פאַר פסח און ס'זאָל נמשך ווערן על כל השנה.

הסכום הי' ס"א דולרים.

6:30 מים שלנו. מכירת חמץ. ערבית.

ברשות הלכתי הביתה וחזרתי בשעה 10:00

ד', י"ד ניסן, תשכ"ב:

ערב חג הפסח.

שריפת חמץ בשעה 10:25 לערך.

קודם לזה עסק בקריאת פתקאות כשהוא חגור באבנט. אלו שקרא ביקש לעשות חבילה מהם.

ביחד עם החמץ שלו שורף גם הפ"ג שנתקבצו במשך השנה. הת' מפסח העבר.

אחרי שריפת הנ"ל חזר לחדרו (ירד עם עלעוויטער ועלה עם עלעוויטער), ואמר לי שבעוד איזה זמן אכנס, כי יהיו עוד פ"ג שצריכים לשרוף, כן עסק בקריאת פ"ג משך זמן רב, וכשגמר עשיתי חבילה ושרפתים.

מנחה בשעה 3:00 לערך, ואח"כ חלוקת השמורה.

מנחה וחלוקת הנ"ל בבגד משי של שבת.

מאורעות י"א ניסן תשל"ב

שנת השבעים להולדת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

לקראת יום הבהיר י"א ניסן, ובקשר עם ההתעוררות העולמית של אנ"ש ותלמידי התמימים, להשתתף בכל אתר ואתר בהקרנת הוידאו "פארברענגען עם הרבי" מהתוועדות י"א ניסן תשל"ב - מובאת בזאת סקירה מרתקת, שאינה אלא התוועדות חסידית חיה, מהנעשה והנשמע ב'בית חיינו', ובשאר קהילות אנ"ש - באותם ימים רוויי ההוד, ימי ההכנה לי"א ניסן - 'שנת השבעים'. האוירה המחשמלת, ששרתה בין כל החסידים, תוך עשיית הכנות מתאימות כ'מתנה לרבי' לקראת היום הגדול, כאשר גולת-הכותרת היא ההתוועדות הגדולה, בה, נוסף לכל הגילויים המופלאים שזכינו לראות, הורה הרבי על הקמת ה"ע"א מוסדות", מושג שהפך ל'נכסי צאן ברזל' במונחים של "דור השביעי"

מאת מנחם בן-יעקב

ה' חסיתי' - איך שרקדנו אז בפארברענגען, והיינו פשוט אויפגעלייגט. אה! את זה א"א לתאר...
אך כל נקדים את המאוחר...

הכנות ומתנות

כבר מתחילת השנה החלו המון החסידים בהכנות לקראת היום הנשגב, דבר שבא לידי ביטוי במחשבה על ה'מתנות' אותם הם יעניקו לרבי לכבוד היום. כל אחד מבלי יוצא מן הכלל, הילדים הקטנים שלמדו ב'חדר', התלמידים הצעירים בישיבות חב"ד בעולם כולו, הבחורים ב770, השלוחים הרבים הפזורים בכל מרחבי תבל, כולם הבינו שמדובר במשהו יוצא דופן לגמרי, והחלו לפעול בהתאם.

מספר ר' ישראל נח שי' וואגעל, שליח הרבי פאסטווייל, איווה:

"באותם ימים למדתי בחדר ליובאוויטש שבלונדון. הגם שהיינו אז ילדים קטנים לפני הבר מצוה,

אלו שזכו לשהות בבית חיינו באותו זמן, או שהיו 'בסוד העניינים' באותה תקופה מיוחדת, תקופת 'שנת השבעים', יעידו פה אחד:

אי אפשר לבטא את הרגשת החסידים באותה העת - אותם חדשים שקדמו ליום הבהיר י"א ניסן תשל"ב. תחושת הרוממות והיראה ששררה אצל החסידים, ובפרט אצל תלמידי התמימים, מחד, והשמחה העזה והבלתי-ניתנת לשיעור ש'סחפה' את כל המציאות היומיומית, מאידך ...

הריקוד הסוער שהתפרץ לו במוצאי שבת הגדול, ליל י"א ניסן תשל"ב, יום ההולדת השבעים של הרבי, ריקוד שנמשך כל הלילה - אינו אלא ביטוי סמלי של הרגשות העזים שחשו החסידים באותה עת.

את המצב-רוח המרומם ששרר אז מתאר אחד מאנ"ש: "כל אחד שבשם חסיד יכונה הי' "אויפגעהויבן מעל לקרקע"; כל אחד ממש! אני זוכר איך ששרנו אז את הניגון שהותאם לפסוק 'בך

ביידן פאָר דיין בעל-הבית'סטע און פאָר דער טאָכטער, און זאָלן זיי האָבן אַ געזונטן פסח און אַ געזונטן יאָהר.

ג', כ' ניסן, תשכ"ב:

שאלני: אם מסרתי השמורה.

אמרת: הן.

שאל: וואס הערט זיך?

אמרת: שהוטב קצת.

תפלת מנחה בשעה 3:15

מוצש"ק כ"ד ניסן, תשכ"ב:

במוצש"ק זה הי' יחידות.

ה', כ"ט ניסן, תשכ"ב:

נסע להאהל בשעה 2:00 לערך וחזר בשעה 6:00.

א', י"ח ניסן, תשכ"ב:

הרבנית שתליט"א אמר לי שכ"ק אד"ש בקש לא לשלוח טערמיס וכו'. וכן הי' כל ימי חוהמ"פ.

ב', י"ט ניסן, תשכ"ב:

בשעה 5:00 לערך בקשני כ"ק אד"ש ליכנס ולהוציא המכ'.
כשנכנסתי שאלני ע"ד בתנו חי' מושקא תחי'.

אמרת: שהרופא הי' היום עוה"פ ומצא לנכון לעשות עוד זריקת פעניסילין כי חושש לאינפעקשן חדש או להחזרה הישנה. ואח"כ אמרתי שגם יהודית תחי' אינה מרגישה א"ע בטוב, ונאנח: אַךְ!

וקרב להפייל ופתח אחת השיפלֶאָדן והוציא חבילה קטנה של מצה ופתחה והוציא ד' חתיכות (ב' גדולים קצת מב' האחרים) ואמר: נעם פאָר

ביום הולדת הרבי מובטחים שיצליחו

"... בהמצאנו ביום ההולדת של הרבי נ"ע, ומביטים בלוח ורואים שחלפה שנה נוספת מיום ההולדת בשנה שעברה, ושתי שנים מיום הולדת שלפני שנתיים קודמות וכו' - "תופסים את עצמינו" שיש להוסיף בפעולות הפצת התורה,

- ודרוש לכן לפעול כנ"ל לכל הפחות על שני יהודים, שאצלם יהי' לימוד נגלה דתורה יחד עם פנימיות התורה, ועד"ז גם בנוגע למוסדות תומכי תמימים - להרחיב הקיימים, ולייסד חדשים, וכיון שעומדים ביום הולדת הרבי נ"ע, מובטחים שכשיעסקו בכך כדבעי, יצליחו ביתר שאת וביתר עז'.

(כ"ף מ"ח תש"מ)